ПРЕВОД

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейския Съюз и Япония за правна взаимопомощ по Наказателноправни въпроси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ

и

ЯПОНИЯ,

В ЖЕЛАНИЕТО си да установят по-ефективно сътрудничество между държавите-членки на Европейския съюз и Япония в областта на правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси,

В ЖЕЛАНИЕТО си това сътрудничество да допринесе за борбата с престъпността,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента си да зачитат правосъдието, принципите на правовата държава и демокрацията, както и независимостта на съдебната система,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Предмет и цел

1. Замолената държава, при поискване от молещата държава, предоставя правна взаимопомощ (наричана по-долу „помощ“) във връзка с разследване, наказателно преследване и други производства, включително съдебни производства, по наказателноправни въпроси в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение не се прилага при екстрадиция, трансфер на производства по наказателноправни въпроси и изпълнение на присъди, налагащи наказания, различни от конфискацията, предвидена в член 25.

Член 2

Определения

За целите на настоящото споразумение:

а) понятието „договарящи страни“ означава Европейският съюз и Япония;

б) понятието „държава-членка“ означава държава-членка на Европейския съюз;

в) понятието „държава“ означава държава-членка или Япония;

г) понятието „предмети“ означава документи, справки и други веществени доказателства;

д) понятието „собственост“ означава активи от всякакъв вид, независимо дали са веществени или невеществени, движими или недвижими, материални или нематериални, както и правни документи или инструменти, доказващи право на собственост или правен интерес по отношение на тези активи;

е) понятието „средство на престъпление“ означава всяко имущество, което по някакъв начин, изцяло или частично, е използвано или е било приготвено за използване с цел извършване на престъпление;

ж) понятието „приходи“ означава всяко имущество, произтичащо или получено, пряко или косвено, от извършването на престъпление;

з) понятието „замразяване или изземване“ означава временна забрана за прехвърляне, преобразуване, разпореждане или преместване на имущество или временното поемане на пазенето или контрола над имуществото въз основа на разпореждане, издадено от съд или друг компетентен орган; и

и) понятието „конфискация“, което включва лишаването от право, когато това е приложимо, означава наказание или мярка, постановени от съд или друг съдебен орган вследствие на производство по отношение на едно или няколко престъпления, в резултат на което е постановено окончателно отнемане на имущество.

Член 3

Обхват на помощта

Помощта включва следното:

а) снемане на свидетелски показания или обяснения;

б) осигуряване на възможност за разпит чрез видеоконференция;

в) събиране на предмети, включително чрез извършване на претърсване и изземване;

г) получаване на справки, документи или извлечения от банкови сметки;

д) оглед на лица, предмети или места;

е) установяване на местонахождение и идентифициране на лица, предмети или места;

ж) предоставяне на предмети, държани от законодателни, административни или съдебни органи на замолената държава, както и от нейните органи на местната власт;

з) връчване на документи и информиране на лице относно покана за явяване в молещата държава;

и) временно прехвърляне на задържано лице с цел даване на свидетелски показания или за други доказателствени цели;

й) оказване на помощ в производства, свързани със замразяване или изземване и конфискация на приходите от престъпление или средството на престъпление; и

к) всяка друга помощ, позволена съгласно законодателството на замолената държава и договорена между държава-членка и Япония.

Член 4

Определяне и отговорности на централните органи

Всяка държава определя централен орган, който отговаря за изпращането, получаването и предоставянето на отговор на искания за помощ, изпълнението на такива искания или предаването им на органите, които са компетентни да ги изпълнят съгласно законодателството на държавата. Централни органи са органите, посочени в приложение I към настоящото споразумение.

Член 5

Комуникация между централните органи

1. Искания за помощ съгласно настоящото споразумение се изпращат от централния орган на молещата държава до централния орган на замолената държава.

2. За целта на настоящото споразумение централните органи на държавите-членки и на Япония осъществяват пряк контакт помежду си.

Член 6

Органи, компетентни да отправят искания

Органите, които съгласно законодателствата на държавите са компетентни да отправят искания за помощ по силата на настоящото споразумение, са посочени в приложение II към него.

Член 7

Удостоверяване на автентичност

Не е необходимо да се удостоверява автентичността на документи, предоставени от държава съгласно настоящото споразумение, които са удостоверени с подпис или печат на компетентен орган или на централния орган на тази държава.

Член 8

Искания за помощ

1. Молещата държава отправя писмено искане.

2. В спешни случаи молещата държава може, след като е установила контакт със замолената държава, да отправи искане чрез други надеждни средства за комуникация, включително факс или електронна поща. В такива случаи молещата държава предоставя допълнително писмено потвърждение на искането непосредствено след това, ако замолената държава го изисква.

3. Искането съдържа следното:

а) наименованието на компетентния орган, провеждащ разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство;

б) фактите относно предмета на разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство;

в) естеството и фазата на разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство;

г) текста или посочване на съответното законодателство, включително приложимите наказания в молещата държава;

д) описание на исканата помощ; и

д) описание на целта на исканата помощ.

4. Доколкото е възможно и необходимо в зависимост от исканата помощ, в искането се включва следното:

а) информация относно самоличността и местонахождението на всяко лице, от което се изискват свидетелски показания, обяснения или предмети;

б) списък на въпросите, които да бъдат зададени на лицето, от което се изискват свидетелски показания или обяснения;

в) точно описание на лицата или местата, които да се претърсят, и на предметите, които да се издирят;

г) обяснение защо молещата държава счита за необходимо и уместно да получи достъп до справки, документи или извлечения от банкови сметки за целите на разследване на дадено престъпление и друга информация, която може да улесни изпълнението на искането;

д) информация относно лицата, предметите или местата, за които да се извърши оглед;

е) информация относно лицата, предметите или местата, които да бъдат идентифицирани или чието местонахождение да бъде установено;

ж) информация относно самоличността и местонахождението на лице, на което да бъде връчен документ или да бъде информирано относно покана, връзката на лицето с производството и начина, по който да бъде извършено връчването;

з) информация относно надбавките и разноските, на които ще има право лицето, от което се изисква да се яви пред компетентния орган на молещата държава; и

и) точно описание на приходите от престъпление или средствата на престъплението, тяхното местонахождение и самоличността на собственика им.

5. Доколкото е необходимо, в искането се включва и следното:

а) описание на всеки конкретен начин на действие или процедура, които да се следват при изпълнението на искането;

б) описание на мотивите за поверителност във връзка с искането; и

в) всяка друга информация, която следва да се представи на вниманието на замолената държава с цел улесняване изпълнението на искането.

6. Ако замолената държава счита, че информацията, включена в искане за помощ, не е достатъчна, за да отговори на изискванията по настоящото споразумение, за да даде възможност за изпълнение на искането, тя може да поиска да ѝ бъде предоставена допълнителна информация.

Член 9

Език

Искане и други документи, приложени към него, се придружават от превод на официален език на замолената държава или във всички, или при спешни случаи — на един от езиците, изброени в приложение III към настоящото споразумение.

Член 10

Изпълнение на искания

1. Замолената държава своевременно изпълнява искане в съответствие със съответните разпоредби на настоящото споразумение. Компетентните органи на замолената държава вземат всички възможни мерки, които са в правомощията им, за да гарантират изпълнението на искането.

2. Дадено искане се изпълнява чрез вземане на мерките, които са в съответствие със законодателството на замолената държава. Конкретният начин или процедура, описани в искането, посочено в член 8, параграф 4, буква ж) или параграф 5, буква а), се следват, доколкото това не противоречи на законодателството на замолената държава и когато е практически осъществимо. В случай че изпълнението на дадено искане по описания в него начин или процедура създава практическо затруднение за замолената държава, тя се консултира с молещата държава, за да разреши този практически проблем.

3. Ако се счете, че изпълнението на искане представлява намеса в текущо разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, в замолената държава, последната може да отложи изпълнението. Замолената държава информира молещата държава за мотивите за отлагането и се консултира с нея относно по-нататъшната процедура. Вместо да отложи изпълнението, замолената държава може да обвърже изпълнението с условия, чието изпълнение е счетено за необходимо, след консултации с молещата държава. Ако молещата държава приеме тези условия, тя се съобразява с тях.

4. Замолената държава полага всички усилия за запазване на поверителността на факта, че е отправено искане, както и относно съдържанието на искането, резултата от изпълнението на искането и друга информация, която е от значение за изпълнението на искането, ако молещата държава е поискала такава поверителност. Ако изпълнението на дадено искане е невъзможно без разкриване на такава информация, замолената държава информира молещата държава, която решава дали въпреки това искането следва да бъде изпълнено.

5. Замолената държава отговаря на обосновани запитвания от молещата държава относно статуса на изпълнението на дадено искане.

6. Замолената държава своевременно информира молещата държава за резултата от изпълнението на искане и предоставя на молещата държава свидетелски показания, обяснения или предмети, събрани в хода на това изпълнение, включително всяко твърдение на лице, от което се изискват свидетелски показания, обяснения или предмети, отнасящо се до имунитет, недееспособност или привилегии съгласно законодателството на молещата държава. Замолената държава предоставя оригинали или, при наличие на разумни основания, заверени преписи от справки или документи. Ако дадено искане не може да бъде изпълнено изцяло или частично, замолената държава информира молещата държава за причините за това.

Член 11

Основания за отказ на помощ

1. Помощ може да бъде отказана, ако замолената държава счита, че:

а) дадено искане се отнася до политическо престъпление или престъпление, свързано с политическо престъпление;

б) съществува вероятност с изпълнението на искане да бъде засегнат нейният суверенитет, сигурност, обществен ред или други съществени интереси. За целите на настоящата буква замолената държава може да счете, че изпълнението на искане относно престъпление, наказуемо със смърт съгласно законодателството на молещата държава или, в отношенията между една държава-членка, посочена в приложение IV към настоящото споразумение, и Япония — престъпление, наказуемо с доживотен затвор съгласно законодателството на молещата държава, може да засегне съществени интереси на замолената държава, освен ако тя и молещата държава не се споразумеят за условия, при които искането може да бъде изпълнено;

в) налице са добре обосновани причини да се предполага, че искането за помощ е отправено с цел преследване или наказване на лице на основание на неговата раса, религия, националност, етнически произход, политически възгледи или сексуална ориентация или че положението на това лице може да бъде влошено поради някоя от тези причини;

г) лице, което е субект на наказателно разследване, преследване или друго производство, включително съдебно производство, за което се иска помощ в молещата държава, вече е било осъдено или оправдано в държава-членка или Япония с окончателен съдебен акт за същите факти; или

д) дадено искане не отговаря на изискванията на настоящото споразумение.

2. Замолената държава може да откаже помощ, която би изисквала налагането на принудителни мерки съгласно нейното законодателство, ако счете, че съгласно нейното законодателство поведението, което е предмет на разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, в молещата държава не би съставлявало престъпление. В отношенията между Япония и две държави-членки, посочени в приложение IV към настоящото споразумение, помощ може да бъде отказана, ако замолената държава счете, че съгласно нейното законодателство поведението, което е предмет на разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, в молещата държава, не би съставлявало престъпление.

3. Не се отказва помощ от съображения за опазване на банкова тайна.

4. Преди да бъде отказана помощ по силата на настоящия член, замолената държава се консултира с молещата държава, когато счете, че помощта може да бъде оказана при определени условия. Ако молещата държава приеме тези условия, тя се съобразява с тях.

5. Ако бъде отказана помощ, замолената държава информира молещата държава за мотивите за отказа си.

Член 12

Разходи

1. Замолената държава поема всички разходи, свързани с изпълнението на искане, освен ако между молещата и замолената държава не е уговорено друго.

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, молещата държава поема:

а) възнагражденията за вещи лица;

б) разходите за писмен и устен превод и протоколиране;

в) надбавките и разноските, свързани с пътуване на лицата съгласно членове 22 и 24;

г) разходите за установяване на видеовръзка и разходите, произтичащи от обслужване на видеовръзка в замолената държава; и

д) разходи от извънреден характер;

освен ако между молещата и замолената държава не е уговорено друго.

3. Ако изпълнението на искане би наложило разходи от извънреден характер, молещата държава и замолената държава се консултират помежду си, за да определят условията, при които искането да бъде изпълнено.

Член 13

Ограничения на използването на свидетелски показания, обяснения, предмети или информация

1. Молещата държава не може да използва свидетелски показания, обяснения, предмети или друга информация, включително лични данни, предоставени или придобити по друг начин по силата на настоящото споразумение, освен при разследването, наказателното преследване или друго производство, включително съдебно производство, описано в искането, без предварителното съгласие на замолената държава. Като дава предварителното си съгласие, замолената държава-членка може да постави всички условия, които счете за необходими.

2. Замолената държава може да поиска свидетелски показания, обяснения, предмети или друга информация, включително лични данни, предоставени или придобити по друг начин по силата на настоящото споразумение, да бъдат считани за поверителни или да се използват само при посочените от нея условия. Ако молещата държава се съгласи да спазва такава поверителност или приеме тези условия, тя се съобразява с тях.

3. При извънредни обстоятелства дадена държава може в момента на предоставяне на свидетелски показания, обяснения, предмети или друга информация, включително лични данни, да поиска получаващата ги държава да осигури информация за начина, по който те са били използвани.

Член 14

Транспорт, поддръжка и връщане на предмети

1. Замолената държава може да поиска от молещата държава да транспортира и поддържа предмети, предоставени по силата на настоящото споразумение, в съответствие с условията, посочени от замолената държава, включително условията, които са счетени за необходими за защита на интересите на трети лица по отношение на съответните предмети.

2. Замолената държава може да поиска молещата държава да върне всеки предмет, предоставен по силата на настоящото споразумение, в съответствие с условията, посочени от замолената държава, след като тези предмети са били използвани за целите, описани в дадено искане.

3. Молещата държава изпълнява искане, направено съгласно параграф 1 или 2. Когато е отправено такова искане, молещата държава не може да прави оглед на предметите без предварителното съгласие на замолената държава, ако огледът уврежда или би могъл да увреди предмета.

Член 15

Снемане на свидетелски показания или обяснения

1. Замолената държава снема свидетелски показания или обяснения. За тази цел замолената държава налага принудителни мерки, ако такива са необходими, а молещата държава предоставя на замолената държава информация, обосноваваща такива мерки съгласно законодателството на замолената държава.

2. Замолената държава полага всички усилия да осигури присъствието на лицата, които са посочени в искане за снемане на свидетелски показания или обяснения при изпълнение на искане, и да позволи на тези лица да разпитат лицето, чиито показания или обяснения се изискват. В случай че такъв пряк разпит не е разрешен, на лицата се дава възможност да представят въпроси, които да бъдат зададени на лицето, чиито показания или обяснения се изискват.

3. Ако лице, чиито показания и обяснения се изискват съгласно настоящия член, се позове на имунитет, недееспособност или привилегия по силата на законодателството на молещата държава, свидетелските показания или обяснения се снемат независимо от това, освен ако искането съдържа декларация от молещата държава, че когато има позоваване на имунитет, недееспособност или привилегия, свидетелските показания или обяснения не могат да бъдат снети.

Член 16

Разпит чрез видеоконференция

1. Ако дадено лице е в замолената държава и е необходимо да даде показания пред компетентните органи на молещата държава-членка в качеството на свидетел или вещо лице, замолената държава-членка може да способства за снемането на свидетелски показания или обяснения от тези компетентни органи чрез видеоконференция, ако това е необходимо за производството на молещата държава. При необходимост молещата и замолената държава се консултират помежду си, за да се улесни разрешаването на правни, технически или логистични въпроси, които могат да възникнат в хода на изпълнението на искането.

2. При разпит чрез видеоконференция се прилагат следните правила, освен ако между молещата и замолената държава не е уговорено друго:

а) органът на замолената държава ще идентифицира подлежащото на разпит лице, посочено в искането, и ще покани това лице, за да улесни неговото явяване;

б) разпитът ще се извърши пряко от компетентния орган на молещата държава или под негово ръководство съгласно неговото законодателство и основните принципи на правото на замолената държава;

в) на разпита ще присъства органът на замолената държава, подпомаган при необходимост от преводач, и ще наблюдава извършването на разпита. Ако органът на замолената държава е на мнение, че по време на разпита се нарушават основните принципи на правото на замолената държава, той незабавно ще вземе необходимите мерки, за да се гарантира, че разпитът ще продължи, като се спазват въпросните принципи;

г) по искане на молещата държава или на лицето, подлежащо на разпит, замолената държава ще осигури на това лице съдействие от устен преводач, ако е необходимо; и

д) подлежащото на разпит лице може да се позове на правото да не дава показания, което би имало съгласно законодателството на молещата или на замолената държава. Ще бъдат предприети и други мерки, необходими за защитата на лицето, които органите на молещата и на замолената държава договорят помежду си.

Член 17

Събиране на предмети

1. Замолената държава събира предмети. За тази цел замолената държава прилага принудителни мерки, включително претърсване и изземване, ако такива са необходими, а молещата държава предоставя на замолената държава информация, обосноваваща тези мерки съгласно законодателството на замолената държава.

2. Замолената държава полага всички необходими усилия да осигури присъствието на лицата, посочени в дадено искане, при събирането на предмети в изпълнение на искането.

Член 18

Банкови сметки

1. Замолената държава потвърждава дали физическо или юридическо лице, което е субект на наказателно разследване, притежава или контролира една или повече сметки в посочените в искането банки.

2. Замолената държава предоставя съответните справки, документи или извлечения от посочените сметки, справките за банкови операции, извършени в рамките на определен период по сметките, посочени в искането или определени в съответствие с параграф 1, както и съответните справки, документи или извлечения от които и да е сметки, от които се изпращат или по които се получават средства.

3. Задълженията, уредени в настоящия член, се прилагат само доколкото информацията е държана от банката, която поддържа сметката.

4. Замолената държава може да изпълни искане по параграфи 1 и 2 в зависимост от условията, които поставя по отношение на искане за събиране на предмети.

Член 19

Оглед на лица, предмети или места

1. Замолената държава извършва оглед на лица, предмети или места. За тази цел замолената държава прилага принудителни мерки, ако такива са необходими, а молещата държава предоставя на замолената държава информация, обосноваваща тези мерки съгласно законодателството на замолената държава.

2. Замолената държава полага всички необходими усилия да осигури присъствието на лицата, посочени в искане за оглед на лица, предмети или места, в хода на изпълнение на искането.

Член 20

Установяване на местонахождение и идентифициране на лица, предмети и места

Замолената държава полага всички усилия за установяване на местонахождението или идентифициране на лица, предмети или места.

Член 21

Предоставяне на предмети, държани от законодателни, административни, съдебни или местни органи

1. Замолената държава предоставя на молещата държава предмети, държани от законодателни, административни или съдебни органи на замолената държава, както и от техните местни органи, и които са общественодостъпни.

2. Замолената държава полага всички усилия за предоставяне на молещата държава на предмети, включително свидетелства за съдимост, държани от законодателните, административните или съдебните органи на замолената държава, както и на нейните местни органи, и които не са общественодостъпни, в същата степен и при същите условия, при които тези предмети биха били на разположение на нейните следствени или прокурорски органи.

Член 22

Връчване на документи и информиране на лице за покана

1. Замолената държава връчва документи, включително призовки или други документи, които изискват дадено лице да се яви пред компетентния орган на молещата държава, на лица, намиращи се в замолената държава. Замолената държава информира лице, намиращо се в тази държава, за това, че е призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава.

2. Когато искането се отнася до връчване на документ, изискващ явяване на лице пред компетентния орган на молещата държава, искането се получава от Централния орган на замолената държава не по-малко от петдесет (50) дни преди планираната дата на явяване. При спешни случаи замолената държава може да се откаже от това изискване.

3. Когато на молещата държава е известно, че адресатът не разбира езика, на който са изготвени или преведени документите, връчени или изпратени съгласно параграф 1, молещата държава полага усилия да преведе документите или поне важните части от тях и на разбираем за адресата език.

4. Документите, връчвани съгласно параграф 1, включват декларация, в която се посочва, че адресатът може да получи от компетентния орган, който е издал документа, или от други органи на молещата държава информация относно своите основни права и задължения във връзка с документите, ако има такива.

5. При съобщаване на резултата от връчването на документите в съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 10 замолената държава предоставя доказателство за връчването под формата на разписка, върху която получателят е положил дата и подпис, или под формата на декларация от молещата държава, че връчването е извършено, като се посочват датата, мястото и начинът на връчване. При поискване замолената държава своевременно информира молещата държава, когато е възможно, за отговора на лицето, което е поканено или призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава съгласно параграф 1.

6. Лице, което е било поканено или призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава съгласно параграф 1, но не се яви пред този орган, не може по тази причина да подлежи на наказание или принудителни мерки в молещата държава, дори ако в искането или в изпратените или връчените документи е предвидено обратното.

Член 23

Имунитет

1. Лице, което е поканено или призовано да се яви пред компетентния орган на молещата държава съгласно член 22, параграф 1:

а) не подлежи на задържане, нито на друго ограничаване на личната свобода в тази държава поради поведение или осъждане, предшестващи отпътуването на лицето от замолената държава; или

б) не е длъжно да свидетелства, нито да подпомага разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, освен производството, посочено в искането.

2. Ако имунитетът, посочен в параграф 1, не може да бъде осигурен, молещата държава посочва това в искането или във връчените документи, за да може лицето да бъде съответно информирано и да бъде в състояние да вземе решение дали да се яви пред компетентния орган на молещата държава.

3. Имунитетът, предвиден в параграф 1, се прекратява, когато:

а) лицето, което в рамките на петнадесет (15) последователни дни от датата, от която присъствието му вече не се изисква от компетентния орган, или от датата, на която е било планирано да се яви пред този орган, но не го е направило, е разполагало с възможност да напусне страната, но въпреки това е останало доброволно в молещата държава; или

б) лицето, след като е напуснало молещата държава, доброволно се завръща в нея.

4. Когато на молещата държава е известно, че предвиденият в параграф 1 имунитет е прекратено в съответствие с параграф 3, букви а) и б), молещата държава незабавно информира за това замолената държава, ако замолената държава е поискала това и ако молещата държава счете, че е необходимо.

Член 24

Временно прехвърляне на задържани лица

1. Лице, което е задържано в замолената държава и чието присъствие на територията на молещата държава е необходимо за даване на свидетелски показания или за доказателствени цели, се прехвърля временно за посочените цели в молещата държава, ако лицето даде съгласието си и ако молещата и замолената държава се договорят за това, при условие че е допустимо съгласно законодателството на замолената държава.

2. Молещата държава продължава задържането на прехвърленото лице, освен ако замолената държава не позволи обратното.

3. Молещата държава незабавно връща прехвърленото лице на замолената държава, както е договорено преди това или съгласно друга договореност между молещата и замолената държава.

4. Времето, през което прехвърленото лице е било задържано в молещата държава, се приспада от изтърпяваното в замолената държава наказание.

5. Лицето, което е прехвърлено в молещата държава съгласно настоящия член, се ползва в молещата държава с имунитета, предвиден в член 23, параграф 1, до връщането му в замолената държава, освен ако лицето не даде съгласието си да даде показания или да подпомогне разследване, наказателно преследване или друго производство, включително съдебно производство, освен посоченото в искането, и молещата и замолената държава не се договорят за това.

6. Лице, което не е съгласно да бъде прехвърлено при условията на настоящия член, не може на това основание да подлежи на наказание или принудителна мярка в молещата държава, дори когато в искането е заявено обратното.

Член 25

Замразяване или изземване и конфискация на приходи от престъпление или средство на престъпление

1. Замолената държава оказва съдействие, доколкото е позволено от законодателството ѝ, при производства, свързани със замразяването или изземването и конфискацията на приходи от престъпление или средство на престъпление.

2. Искането за конфискацията, посочена в параграф 1, се придружава от решение на съд или друг съдебен орган, с което се налага конфискацията.

3. Замолената държава, която съхранява приходите от престъпление и средствата на престъпления, може да прехвърли тези приходи или средства, изцяло или частично, на молещата държава, доколкото е разрешено от законодателството на замолената държава и при условия, които смята за подходящи.

4. При прилагането на този член законните права и интереси на добросъвестни трети страни се зачитат съгласно законодателството на замолената държава.

Член 26

Обмен на информация по собствена инициатива

1. Държавите-членки и Япония могат без предварително искане да си предоставят информация по наказателноправни въпроси, доколкото това е разрешено от законодателството на предоставящата държава.

2. Предоставящата държава може да налага условия относно използването на тази информация от получаващата държава. В такива случаи предоставящата държава уведомява предварително получаващата държава за естеството на предоставяната информация и за условията, на които подлежи използването ѝ. Ако приеме тези условия, получаващата държава е длъжна да се съобразява с тях.

Член 27

Връзка с други правни инструменти

1. Нищо в настоящото споразумение не препятства която и да е държава да поиска помощ или да предостави помощ в съответствие с други приложими международни споразумения или съгласно приложимото си законодателство.

2. Нищо в настоящото споразумение не препятства държава-членка и Япония да сключват международни споразумения, с които да потвърдят, допълнят, разширят или засилят разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 28

Консултации

1. При необходимост централните органи на държавите-членки и на Япония провеждат консултации с цел разрешаване на трудности, свързани с изпълнението на искане, и улесняване на бързата и ефективна помощ по настоящото споразумение, и с оглед на това могат да решат да предприемат необходимите мерки.

2. Ако е уместно, договарящите страни провеждат консултации по всеки въпрос, който може да възникне при тълкуването или прилагането на настоящото споразумение.

Член 29

Териториално прилагане

1. Настоящото споразумение се прилага на територията на Япония и, по отношение на Европейския съюз, на:

а) териториите на държавите-членки; и

б) териториите, за чиито външни отношения отговаря дадена държава-членка, или държавите, които не са държави-членки, за които дадена държава-членка има други задължения в областта на външните отношения, когато това е договорено чрез разменени между договарящите страни дипломатически ноти, надлежно потвърдени от съответната държава-членка.

2. Прилагането на настоящото споразумение на територия или в държава, предмет на разширеното прилагане съгласно параграф 1, буква б), може да бъде прекратено от всяка договаряща страна с изпратено по дипломатически път шестмесечно писмено предизвестие до другата договаряща страна, когато това е надлежно потвърдено от съответната държава-членка и Япония.

Член 30

Статут на приложенията

Приложенията към настоящото споразумение представляват неразделна част от него. Приложения I, II и III могат да се изменят с взаимното писмено съгласие на договарящите страни, без да се внасят промени в настоящото споразумение.

Член 31

Влизане в сила и прекратяване

1. Настоящото споразумение влиза в сила на тридесетия ден след датата, на която договарящите страни взаимно са се уведомили чрез размяна на дипломатически ноти, че са приключили своите съответни вътрешни процедури, необходими за привеждането в действие на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение се прилага за всяко искане за помощ, представено на или след датата, на която настоящото споразумение влиза в сила, независимо дали съответните деяния, които са от значение за искането, са били извършени преди, на или след тази дата.

3. Всяка от договарящите страни може във всеки момент да прекрати настоящото споразумение, като писмено уведоми за това другата договаряща страна, и такова прекратяване влиза в сила шест месеца след датата на уведомяването.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящото споразумение.

СЪСТАВЕНО в два оригинални екземпляра на английски и японски език, като и двата текста са еднакво автентични, и подписано в Брюксел на тринадесети ноември 2009 г. и в Токио на петнадесети декември 2009 г. Настоящото споразумение се изготвя също така на български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език, като договарящите страни удостоверяват автентичността на тези текстове с размяна на дипломатически ноти.

За Европейския съюз *За Япония*

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЦЕНТРАЛНИТЕ ОРГАНИ

Централните органи на договарящите страни са следните:

Кралство Белгия: Федерална публична служба „Правосъдие“, отдел „Международно сътрудничество по наказателни въпроси“;

Република България: Министерството на правосъдието;

Чешката република:

— преди делото да бъде заведено пред съд (т.е. по време на досъдебното производство): Върховната прокуратура на Чешката република, и

— след като делото бъде заведено пред съд (т.е. по време на съдебната фаза на наказателните производства): Министерството на правосъдието на Чешката република;

Кралство Дания: Министерството на правосъдието;

Федерална република Германия: федерална служба „Правосъдие“;

Република Естония: Министерството на правосъдието;

Ирландия: министърът на правосъдието, равенството и правната реформа или посочено от него лице;

Република Гърция: Министерството на правосъдието, прозрачността и правата на човека;

Кралство Испания: Министерството на правосъдието, генерална поддирекция „Международно правно сътрудничество“;

Френската република: Министерството на правосъдието, Службата за международна взаимопомощ по наказателноправни въпроси, дирекция „Наказателноправни въпроси и помилвания“;

Италианската република: Министерството на правосъдието, департамент „Съдебни въпроси“— генерална дирекция „Наказателноправни въпроси“;

Република Кипър: Министерството на правосъдието и обществения ред;

Република Латвия:

— по време на досъдебното разследване до започване на наказателното преследване: националната полиция,

— по време на досъдебното разследване до завеждане на делото в съда: Главната прокуратура, и

— по време на съдебното производство: Министерството на правосъдието;

Република Литва:

— Министерството на правосъдието на Република Литва, и

— Главната прокуратура на Република Литва;

Великото херцогство Люксембург: главният прокурор;

Република Унгария:

— Министерството на правосъдието и правоприлагането, и

— Главната прокуратура;

Република Малта: Главната прокуратура;

Кралство Нидерландия: Министерство на правосъдието в Хага;

Република Австрия: Министерството на правосъдието;

Република Полша:

— по време на досъдебната фаза: националната прокуратура,

— по време на съдебното производство: Министерството на правосъдието;

Португалската република: Главната прокуратура;

Румъния: Министерството на правосъдието и гражданските свободи, генерална дирекция „Сътрудничество“, дирекция „Международно право и договори“, отдел „Международно съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“;

Република Словения: Министерството на правосъдието, дирекция „Международно сътрудничество и международна правна помощ“;

Словашката република:

— в досъдебното производство: Главната прокуратура,

— в съдебната фаза: Министерството на правосъдието, и

— за приемане: Министерството на правосъдието;

Република Финландия: Министерството на правосъдието;

Кралство Швеция: Министерството на правосъдието;

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия: Служба вътрешни работи (централен орган на Обединеното кралство), Кралската служба за приходи и митници, Кралската данъчна служба и прокуратура;

Япония: министърът на правосъдието и Националната комисия за обществена безопасност или посочени от тях лица.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Във връзка с член 6 от настоящото споразумение органите, които съгласно законодателството на държавите са компетентни да отправят искания за помощ в съответствие с настоящото споразумение, са посочени по-долу:

Кралство Белгия: съдебните органи: следва да се разбира, че означава членове на съдебната власт, отговорни за правораздаването, разследващи магистрати и членове на прокуратурата.

Република България: Върховната касационна прокуратура на Република България за досъдебната фаза на наказателното производство и съдилищата на Република България за висящи наказателни дела в съдебната фаза на наказателното производство.

Чешката република: прокурорите и съдилищата на Чешката република.

Кралство Дания:

— окръжните съдилища, висшите съдилища и Върховният съд,

— прокуратурата, която включва:

  — Министерството на правосъдието,

  — директора на главната прокурора,

  — прокурора, и

  — полицейските комисари.

Федерална република Германия:

— Федералното министерство на правосъдието,

— Федералният съд, Karlsruhe,

— главният прокурор на Федералния съд, Karlsruhe,

— федерална служба „Правосъдие“,

— Министерството на правосъдието на Baden-Württemberg, Stuttgart,

— Баварското министерство на правосъдието и защитата на потребителите, Мюнхен,

— Сенатският департамент за правосъдие, Берлин,

— Министерството на правосъдието на федерална провинция Brandenburg, Potsdam,

— Сенаторът за правосъдието и конституцията на свободния ханзейски град Бремен, Бремен,

— Съдебният орган на свободния ханзейски град Хамбург, Хамбург,

— Министерството на правосъдието, интеграцията и Европа на Хесен, Wiesbaden,

— Министерството на правосъдието на Mecklenburg-Vorpommern, Schwerin,

— Министерството на правосъдието на Lower-Saxony, Hanover,

— Министерството на правосъдието на федерална провинция North-Rhine/Westphalia, Düsseldorf,

— Министерството на правосъдието на федерална провинция Rhineland-Palatinate, Mainz,

— Министерството на правосъдието на Saarland, Saarbrücken,

— Министерството на правосъдието на Саксония, Дрезден,

— Министерството на правосъдието на федерална провинция Saxony-Anhalt, Magdeburg,

— Министерството на правосъдието, равенството и интеграцията на Schleswig-Holstein, Kiel,

— Министерството на правосъдието на Тюрингия, Erfurt,

— висшите окръжни съдилища,

— окръжните съдилища,

— районните съдилища,

— главните прокурори във висшите окръжни съдилища,

— директорите на прокуратурата на окръжните съдилища,

— Централната служба на съдебните администрации на федералните провинции за разследване на национални социалистически престъпления, Ludwigsburg,

— федерална служба „Криминална полиция“,

— Централното учреждение на германската служба за митнически разследвания.

Република Естония: съдии и прокурори.

Ирландия: директорът на прокуратурата.

Република Гърция: Главната прокуратура към Апелативния съд.

Кралство Испания: магистрати, съдии и прокурори в наказателните съдилища.

Френската република:

— председателите на висши съдилища, председателите на съдебни състави, съветници и съдии в наказателните съдилища,

— разследващите магистрати в такива съдилища,

— служителите на прокуратурата в такива съдилища, а именно:

  — главни прокурори,

  — заместник главни прокурори,

  — помощник главни прокурори,

  — прокурори и помощник прокурори,

  — представители на прокурорите в полицейските съдилища, и

  — прокурори във военните съдилища.

Италианската република:

Прокурори:

— директор на прокуратурата,

— помощник-прокурор,

— директор на военната прокуратура,

— помощник военен прокурор,

— главен прокурор,

— помощник главен прокурор,

— главен военен прокурор,

— помощник главен военен прокурор.

Съдии:

— мирови съдия,

— разследващ съдия,

— съдия-докладчик (в предварително изслушване),

— граждански съд,

— военен съд,

— наказателен съд,

— апелативен съд,

— апелативен наказателен съд,

— военно-апелативен съд,

— касационен съд.

Република Кипър:

— главният прокурор на републиката,

— началникът на полицията,

— директорът на митниците и акцизите,

— членовете на Службата за борба срещу изпирането на пари (MOKAS), и

— всеки друг орган или лице, който/което има право да извършва разследване и наказателно преследване в Кипър.

Република Латвия: следователи, прокурори и съдии.

Република Литва: съдии и прокурори.

Великото херцогство Люксембург: съдебните органи: следва да се разбира, че означава членове на съдебната власт, отговорни за правораздаването, разследващи магистрати и членове на прокуратурата.

Република Унгария: прокуратури и съдилища.

Република Малта:

— магистратският съд,

— съдът за непълнолетни нарушители,

— наказателният съд и апелативният наказателен съд,

— главният прокурор,

— заместник главният прокурор,

— правните служители в прокуратурата, и

— магистратите.

Кралство Нидерландия: членове на съдебната власт, отговарящи за правораздаването, разследващи магистрати и членове на прокуратурата.

Република Австрия: съдии и прокурори.

Република Полша: прокуратури и съдилища.

Португалската република: прокурорски служби във фазата на разследване, разследващи съдии и съдии в рамките на съдебното производство.

Румъния: съдилища и прокуратури към съдилищата.

Република Словения:

— съдии в районни съдилища,

— разследващи съдии,

— съдии в окръжни съдилища,

— съдии във висши съдилища,

— съдии във върховния съд,

— съдии в конституционния съд,

— прокурори в окръжни съдилища,

— прокурори във висши съдилища,

— прокурори във върховния съд.

Словашката република: съдии и прокурори.

Република Финландия:

— Министерството на правосъдието,

— Първоинстанционният съд, Апелативният съд и Върховният съд,

— прокурорите,

— полицейските органи, митническите органи и служителите на граничните служби в качеството им на органи, отговорни за предварителното разследване в рамките на наказателно производство съгласно Закона за предварително разследване по наказателни дела.

Кралство Швеция: съдилища и прокурори.

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия: съдилища и прокурори.

Япония: съдилища, председатели на съдебни състави, съдии, прокурори, помощник-прокурори и служители на Съдебна полиция.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Във връзка с член 9 от настоящото споразумение държавите-членки и Япония приемат следните езици:

Кралство Белгия: нидерландски, френски и немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република България: български във всички случаи и английски при спешни случаи.

Чешката република: чешки във всички случаи и английски при спешни случаи.

Кралство Дания: датски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Федерална република Германия: немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Естония: естонски и английски във всички случаи.

Ирландия: английски и ирландски във всички случаи.

Република Гърция: гръцки във всички случаи и английски при спешни случаи.

Кралство Испания: испански във всички случаи.

Френската република: френски във всички случаи.

Италианската република: италиански във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Кипър: гръцки и английски във всички случаи.

Република Латвия: латвийски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Литва: литовски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Великото херцогство Люксембург: френски и немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Унгария: унгарски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Малта: малтийски във всички случаи.

Кралство Нидерландия: нидерландски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Австрия: немски във всички случаи и английски при спешни случаи.

Република Полша: полски във всички случаи.

Португалската република: португалски във всички случаи и английски или френски при спешни случаи.

Румъния: румънски, английски или френски във всички случаи. По отношение на по-дългите документи Румъния си запазва правото в специфични случаи да изиска превод на румънски или да поръча превод за сметка на молещата държава.

Република Словения: словенски и английски във всички случаи.

Словашката република: словашки във всички случаи.

Република Финландия: фински, шведски и английски във всички случаи.

Кралство Швеция: шведски, датски или норвежки във всички случаи, освен ако органът, който разглежда искането, реши друго в конкретния случай.

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия: английски във всички случаи.

Япония: японски във всички случаи и английски при спешни случаи. Япония обаче си запазва правото при специфични спешни случаи да изиска превод на японски по отношение на искане на молещата държава, която не приема превод на английски съгласно настоящото приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

По отношение на член 11, параграф 1, буква б) от настоящото споразумение посочената „една държава-членка“ в споменатия параграф е Португалската република.

По отношение на член 11, параграф 2 от настоящото споразумение посочените „две държави-членки“ в споменатия параграф са Република Австрия и Република Унгария.